

**60 . прољетно засједање Парламентарне скупштине НАТО-а,
Будимпешта, Пленарно засједање, 18.5.2015., 9,00-13,00 часова,
Пленарна сала**

Обраћање Шефика Цаферовића, предсједавајућег Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ

Господине предсједавајући Турнер, даме и господо, учесници 60.
прољетног засједања Парламентарне скупштине НАТО-а!

Поздрављам вас у име Парламентарне скупштине БиХ и у своје лично
име. Захваљујем господину Мајклу Турнеру на позиву те на датој
прилици да се обратим учесницима овог веома значајног скупа.

Дозволите да вас упознам с актуелним стањем и статусом Босне и
Херцеговине на њеном путу ка Европској унији и еуроатлантским
интеграцијама.

Од Дејтона до данас учинили смо велике напоре на стабилизацији мира,
изградњи институција и бројним реформама које су државу Босну и
Херцеговину практично поставиле на трачнице према ЕУ и НАТО-у.

Ове реформе биле су видљиве и ишле су у добром смјеру све до
2006.године од када је, упоредо са слабљењем утицаја међународне
заједнице у БиХ, почео наступати период застоја. Он је кулминирао у
периоду од 2010. до 2014. године. У том периоду смо у неким
реформским процесима и отишли корак назад.

На трагу реформи које смо успјешно урадили до 2006. године, међу којима
је најуспјешнија била реформа одбрамбеног и безбједносног сектора, БиХ
је приступила програму НАТО-а Партнерство за мир. БиХ је до краја
2006.године била знатно одмакла у реформама што су нам и наше комшије
у региону југоисточне Европе признавали и здушно нас у њима
подржавали.

Упоредо с тим успјешним процесом, током 2008.године, економски
параметри су неумољиво говорили да улазимо у рецесију, проблеме

велике незапослености, гашења бројних производних капацитета и одласка младих људи из Босне и Херцеговине.

Након скоро седмогодишњег застоја, нуди нам се рука спаса кроз дипломатску иницијативу влада СР Њемачке и Велике Британије.

То је сада постала иницијатива Европске уније, а подржале су је САД и други наши пријатељи. На нама је да то искористимо и кренемо у одлучне реформе.

Споразум о стабилизацији и придруживању парафирали смо 2008. године и ових дана он ступа на снагу. Седам година чекања и унутрашњих политичких убјеђивања је свакако дуг период. Регија Западног Балкана је за то вријеме ишла незауостављиво ка ЕУ.

Ово је, несумњиво, за Босну и Херцеговину један од најзначајнијих догађаја у процесу интеграције у европску породицу. Званично би Споразум требао ступити на снагу 1. јуна ове године, а то значи да се од тог датума нашој држави потврђује статус пуноправног кандидата за чланство у ЕУ. Истовремено, наша земља ће се суочити с процесом испуњења обавеза из европске агенде.

У међувремену, Хрватска, с којом БиХ дијели једну од најдужих граница у Европи, постала је пуноправна чланица ЕУ, што је за Босну и Херцеговину и прилика али и изазов. Наши источни сусједи, Србија и Црна Гора, кандидати су за чланство у ЕУ. Све то и пред Босну и Херцеговину и пред ЕУ поставља изазов. Наиме, увјерен сам да трајно стабилне Европе нема без стабилног Балкана, а стабилног Балкана опет нема без стабилне БиХ. Зато еуроатлантску агенду Балкана сматрам јако важном и за регију и за Европу.

За наш пут у Европску унију, који је дефиниран у изјави Предсједништва БиХ, коју су подржале све политичке странке и коју је као такву одобрила и Парламентарна скупштина БиХ 23. фебруара 2015., бит ће потребно остварити значајан напредак у провођењу планираних реформи те усвојити ефикасан механизам координације. Позивам вас да нам помогнете у реализацији пута у ЕУ и агенде коју не смијемо испустити.

У том контексту и НАТО агенда добива на својој важности и то из више разлога. НАТО није само војно-одбрамбена и безбједносна алијанса, већ оквир и окружење за економску сарадњу и развој.

Даме и господо,

Посебно ми је задовољство бити данас овдје и размијенити с вама, као и с колегама из регије и учесницима 60. прољетног засједања Парламентарне скупштине НАТО-а ставове који су у вези с интеграцијом БиХ у НАТО.

На самом почетку, допустите ми да поново истакнем чињеницу да Босна и Херцеговина дубоко цијени подршку и сарадњу коју имамо с НАТО-ом у оквиру интеграцијског процеса Босне и Херцеговине у НАТО.

Премда је то до сада више пута наглашено, ја бих искористио ову прилику да поново потцртам да је ова сарадња веома добра, не само за ПАРП и ИПАП процес, већ и за остале механизме партнерства које Босна и Херцеговина тренутно користи. Сигурно да је то велики допринос и помоћ за наше напоре и напредак ка еуроатлантским интеграцијама, али и за процес унутрашње консолидације и изградње наше државе као стабилног, демократског и просперитетног друштва.

Дозволите ми да изразим своје мишљење да је стратешки интерес и Босне и Херцеговине и НАТО-а да БиХ у оквиру цијеле регије југоистока Европе постане дијелом сјеверноатлантске Алијансе. Познато је такођер да су се надлежне институције БиХ, Предсједништво БиХ и Парламентарна скупштина БиХ, определијелили за чланство БиХ у НАТО-у као стратешки интерес.

Истина је, такођер, да у овом моменту не постоји исти степен консензуса о чланству БиХ у НАТО-у, јер у ентитету Република Српска још увијек постоје резерве.

Ова чињеница, уз различита виђења рјешавања питања непокретне војне имовине, разлог су што БиХ касни у активирању нашег чланства у МАП-у који нам је условно додијељен на самиту министара вањских послова земаља чланица НАТО-а у Талину, у априлу 2010.

Ипак, након што је почетком априла ове године формиран нови Савјет министара БиХ, у више наврата истакнут је значај у испуњавању услова за напредак ка евроатлантским интеграцијама.

Знамо да чланство у НАТО-у претпоставља и приуштива издвајања за сектор одбране и безбједности. Износи предвиђени за државни буџет, па тако и за сектор одбране, нису повећани због тешке економске ситуације и

ми тренутно издвајамо 1.1% ГДП за потребе одбране. Од тог износа око 90% средстава издваја се за трошкове персонала што најбоље илустрира ситуацију у којој се налазимо. За то морамо тражити боља и реалнија рјешења.

Као што сам већ рекао, и даље је отворен проблем у погледу рјешавања питања непокретне војне имовине.

Обавеза је институција БиХ да се перспективна војна имовина (62 локације) укњижи на Министарство одбране БиХ и Оружаних снага БиХ.

Очекујемо да се врло брзо испуне услови за активирање МАП-а и тиме деблокира процес прикључења НАТО-у.

Даме и господо,

Овом приликом желим нагласити свесрдну помоћ Штаба НАТО-а Сарајево у бројним активностима које проводе на реформи и транзицији институција из сектора одбране и безбједности.

Осим тога, министарства и институције БиХ активно раде на испуњавању обавеза које проистичу из чланства у програму НАТО-а Партнерство за мир, посебно у области механизма сарадње с НАТО-ом, као што су: ИПАП, ИПП, те ПАРП, прецизније Партнерски циљеви сарадње Босне и Херцеговине и НАТО-а.

Успјешно радимо на процесу рјешавања вишкова застарјелог наоружања и муниције кроз програм „Ехplode“. Ту нам помаже команда ЕУФОР-а у БиХ, УНДП и пријатељске земље. Нестаблина муниција у складиштима ОСБиХ уједно је један од најзначајнијих безбједносних изазова.

Уз то НАТО нам активно помаже на транзицији војног персонала, изради документа Преглед одбране БиХ и наставку активности у вези с реализирањем Траст фонда НАТО-а ПЕРСПЕКТИВА (Фонд који је оформљен с циљем професионалног оспособљавања и запошљавања отпуштених војника у цивилном сектору.)

Током маја прошле године задесиле су нас катастрофалне поплаве. Наше Оружане снаге положили су испит зрелости веома ангажираним и успјешним испуњавањем обавеза помоћи цивилном становништву. Њихов професионалан и одговоран однос препознат је код наших грађана и то нас обавезује да им створимо услове за бољи рад кроз опремање које ће достигати стандарде НАТО-а.

Даме и господо, дозволите ми да закључим!

Без обзира на све проблеме и потешкоће с којим се БиХ суочава, она је забиљежила у релативно кратком периоду значајан напредак. Од објекта услуга УН-а, НАТО-а и снага ЕУ на успостави и очувању мира у нашој земљи ми смо постали субјекат пружања услуга у кризним подручјима широм свијета.

Од три војске, које су ратовале четири године, до успоставе мира 1995. године, ми данас имамо једну заједничку високо професионалну војску коју чине, и у командном и у војничком саставу, припадници свих наших народа.

У њиховој сарадњи и раду више се не осјећа оптерећење прошлости.

БиХ наставља успјешно и активно учешће у мисијама НАТО-а, као и мировним мисијама УН-а и ЕУ-а, те планира проширење свог доприноса. Према оцјени савезника из контингента САД-а, Данске, СР Њемачке и Хрватске, бх. војници су потпуно кредибилан партнер у извршавању захтјевних обавеза.

Наша активност у провођењу Америчко-јадранске повеље у формату земаља А-5 /Албанија, Босна и Херцеговина, Црна Гора, Хрватска, Македонија и САД/ даје добре резултате и реализирање Акционог годишњег плана препознато је као веома добар алат у међусобној размјени искустава и добре праксе на путу ка НАТО-у.

И на крају ако ме питате како даље, рећи ћу вам да за нас нема дилема када је у питању приступање ЕУ и НАТО. Партнерски циљеви које реализујемо с НАТО-ом говоре да постепено идемо и ка НАТО-у, али да треба да ријешимо одређене препреке које нам дају могућност за почетак реализовања МАП-а.

Сматрам да су евроатлантске интеграције и интерес и циљ Босне и Херцеговине. При томе мислим да је у овом тренутку за сам процес јако битно достизање стандарда. То на неки начин може бити и одређење код оних који у овом моменту имају одређене резерве према чланству у НАТО-у да подрже процес достизања стандарда НАТО-а, а он ће се најбоље достићи активирањем МАП-а.

Стога вас позивам вас да помогнете Босни и Херцеговини на том путу. Још једном захваљујем на указаној части и прилици да се обратим учесницима 60. прољетњег засједања Парламентарне скупштине НАТО-а. Хвала на пажњи.

